

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/562/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5915201006
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5915201006.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci navrhovateľa AB 2 B. V., registračné číslo: 57279667, so sídlom Strawinskylaan 933, 1077XX Amsterdam, Holandské kráľovstvo, právne zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária GOLIÁŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Trenčín, Piaristická 707/25, adresa na doručovanie Piešťany, Teplická 7734/147, proti odporkyni V. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., O. XXXX/X, o zaplatenie sumy 415,83 eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 9C/60/2015-29 zo dňa 22. júna 2015 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd v celom rozsahu zamietol návrh navrhovateľa. Zdôraznil, že súdená vec jednoznačne vykazuje znaky sporového konania, v ktorom navrhovateľa zaťažuje dôkazná povinnosť. V prejednávanom prípade navrhovateľ síce označil dôkazy, ktoré mali preukazovať jeho nárok, ale napriek tomu, že bol na predloženie týchto dôkazov viac krát súdom vyzvaný, dôkazy ani po poučení o následkoch ich nepredloženia podľa § 120 ods. 4 O.s.p. okresnému súdu do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania nepredložil. Nesplnenie dôkaznej povinnosti v súdnej veci je o to závažnejšie, že má ísť o spor zo spotrebiteľského práva, v ktorom súd z úradnej povinnosti skúma dôvodnosť uplatneného nároku z hľadiska (ne)existenciu neprijateľných dojednaní v zmluvných podmienkach, resp. či nárok nie je premlčaný.

Z uvedených dôvodov okresný súd potom nemal inú možnosť, ako návrh na začatie konania z dôvodu neunesenia dôkazného bremena zo strany navrhovateľa zamietnuť. Dodal, že k objasneniu skutkového stavu neprispela ani odporkyňa, ktorá sa na pojednávanie zo zdravotných dôvodov nedostavila. O trovách konania rozhodol tak, že v spore úspešnej odporkyni ich náhradu nepriznal, keďže si tento procesný nárok neuplatnila.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenie veci na ďalšie konanie. Tvrdil, že jeho návrh na začatie konania obsahoval všetky prílohy a náležitosti. Zároveň však pripustil, že na výzvu okresného súdu, aby predložil v určenej lehote prílohy návrhu nereagoval, lebo spoločnosť disponuje externým poštovým oddelením, ktoré denne prijíma veľký počet zásielok. Ak okresný súd nemal k dispozícii potrebný počet príloh, mal postupovať podľa § 42 ods. 3, resp. § 43 O.s.p.

Navrhovateľ vo všeobecnejších súvislostiach poukazoval na ustanovenie § 125 O.s.p.; osobitne na prípustnosť vykonania dokazovania (tiež) fotokópiami listín. Namietal taktiež nedostatočnosť

odôvodnenia napadnutého rozsudku, najmä ak okresný súd nedôsledne zdôvodnil zamietnutie návrhu aj s poukazom na § 11 ods. 1 zákona číslo 129/2010 Z.z.

Odporkyňa zostala v odvolacom konaní nečinná.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu vymedzenom ustanovením § 212 ods. 1, ods. 2 písm. b/ O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 za súčasnej aplikácie § 156 ods. 3 O.s.p.) napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Z obsahu odvolania je zrejmé, že navrhovateľ nereaguje na (individuálne a jedinečné) závery okresného súdu vyslovené v prejednávanej veci. Naopak, z argumentácie navrhovateľa vyplýva, že tento sa riadne neoboznámil s dôvodmi, na ktorých prvostupňový súd založil svoje zamietajúce rozhodnutie.

V odôvodnení napadnutého uznesenia sa okresný súd vôbec nezaoberal teóriou dokazovania, osobitne súvislosťami prípustnosti dokazovania fotokópiou listiny. Rovnako okresný súd nekonštatoval nepredloženie ďalšieho vyhotovenia príloh návrhu (ako sa snaží podsúvať odvolateľ), ale nepredloženie príloh návrhu vôbec; t.j. nepredloženie účastníkom označených dôkazov, ktoré sú v jeho dispozícii, resp. v dispozícii subjektov s ním spriaznených. Napokon, okresný súd nielenže nezdôvodnil zamietnutie návrhu odkazom na ustanovenie § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., ale predmetná právna norma v celom texte odôvodnenia nie je ani spomenutá.

Nadväzne je nepochybné, že odvolanie (minimálne) vykazuje znaky formulárovitosti a navrhovateľ namieta úplne iné okolnosti, než tie, ktoré viedli súd I. stupňa k zamietnutiu jeho návrhu. Ide teda o zjavné zlyhanie odvolateľa pri vymedzení odvolacích dôvodov. Nielen pre popísanú zmätočnosť odvolania neobstojí ani námietka nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

Nie je porušením ústavného práva na súdnu a inú právnu ochranu, ak súd nerozhodne podľa predstáv účastníka; vrátane predstáv o obsahu odôvodnia. Intenzitu zásahu spôsobilú privodiť porušenie ústavných/základných práv dosahuje len odôvodnenie, ktoré neuvádza žiadnu argumentáciu, prípadne také, ktorého dôvody sú zjavné protirečivé alebo popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky alebo ak sú tieto dôvody zjavne jednostranné a v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti (bližšie napr. I. ÚS 344/10, III. ÚS 305/08).

Odôvodnenie napadnutého rozsudku takúto charakteristiku rozhodne nespĺňa. Obsahuje podstatné dôvody rozhodnutia spočívajúce vo vymedzení návrhom uplatňovaného nároku, procesných súvislostí prejednávania veci a konkrétne východiská, úvahy a z nich rezultujúce závery okresného súdu.

Krajský súd zhodne s okresným súdom konštatuje, že návrh na začatie konania neobsahoval žiadne prílohy. Hoci navrhovateľ v texte návrhu uvádza viacero odkazov na listinné dôkazy (napr. úverová zmluva, výpis čerpania, splátok a úhrad), žiaden z nich k návrhu nepriložil. Následne okresný súd postupoval dôsledne podľa procesných pravidiel, keď navrhovateľa ako účastníka disponujúceho predmetnými písomnosťami vyzval na predloženie ním označených dôkazov.

Prvá výzva bola vykonaná dňa 28.4.2015 a procesnej strane navrhovateľa doručená 14.5.2015. Navrhovateľ na uvedenú výzvu žiadnym spôsobom nereagoval. Následná (druhá) výzva (už v podstate nad rámec bezprostredných procesných povinností konajúceho súdu) bola realizovaná spoločne s predvolaním na termín pojednávania na deň 22.6.2015. Rovnako na túto výzvu navrhovateľ do termínu pojednávania okresného súdu nijako nereagoval; k termínu pojednávania zaslal iba ospravedlenie svojej neúčasti a všeobecné vyjadrenie, že „predmetná úverová zmluva je platná a účinná“.

Na základe popísaného procesného stavu okresný súd plne v súlade so základnými princípmi sporového (kontradiktórneho) konania návrh navrhovateľa zamietol z titulu neunesenia dôkazného bremena. Zároveň je nepochybné, že navrhovateľ najneskôr v predvolaní na termín pojednávania bol riadne poučený v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. Následne písomnosti predkladané navrhovateľom v neskoršom štádiu (po vyhlásení súdom I. stupňa dokazovania za skončené) nie sú podľa § 205a ods. 2 O.s.p. prípustným odvolacím dôvodom.

Vyslovene účelovým je odvolací argument, ktorým odvolateľ zdôvodňuje nereagovanie na (prvú) výzvu okresného súdu. Bez ohľadu na to, že navrhovateľ bol ešte aj opakovane vyzývaný na splnenie dôkaznej povinnosti, je len záležitosťou účastníka (v tomto prípade navrhovateľa) zvoliť si pre komunikáciu so súdmi takú organizáciu vlastných činností, aby mohol reagovať riadne a včas. Tvrdené okolnosti ohľadne údajnej preťažnosti externého poštového oddelenia navrhovateľa idú tak výlučne na jeho ťarchu.

Odvolacie námietky navrhovateľa boli neopodstatnené a neboli zistené ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (§ 212 ods. 3 O.s.p.). Napadnutý rozsudok preto vo veci samej potvrdil.

Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním bezprostredne nenapadnutý, ale od meritórneho rozhodnutia závislý, výrok o trovách prvostupňového konania. Okresný súd náležite aplikoval zásadu úspechu v spore i návrhový charakter rozhodovania o náhrade trov.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Odvolateľ - navrhovateľ nebol v tomto štádiu konania úspešný, a preto podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Naproti tomu odporkyňa si náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania neuplatnila (§ 151 ods.1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.